

må bruges personer fra den misbrugende kvindes omgangskreds som kontaktpersoner. Men vi ved heller ikke, om det er en god idé.

Det er åbenlyst selvfølgelig, at man ikke skal bruge en anden narkoman som støtteperson, men findes der f.eks. en stabil søster, der ikke har misbrugsproblemer, hvem siger så, at det ikke ville være bedre for den gravide kvinde, at det var søsteren, der var kontaktperson og hjælp med at formidle kontakterne til de mange myndigheder. Problemet med en kontaktperson kan jo være, at vedkommende blot bliver betragtet som en ekstra myndighedsperson, endnu et ansigt, man skal kæmpe med, og det må jo ikke ske.

Igen af hensyn til at begrænse antallet af personer, som den gravide skal forholde sig til, må vi nøje overveje, om det er hensigtsmæssigt, at den gravide både har en kontaktperson og en bisidder, som forslagsstillerne også lægger op til. Vi kan igen frygte, at der kommer så mange personer ind i billedet, at det bliver for kompliceret for den gravide.

Hvilken betydning vil det f.eks. have for sammenhængen i tilbuddene, at der er koblet to personer på den enkelte gravide ud over de mange myndigheder, man allerede har kontakten med?

Noget af det, der også undrer os, er, at den frivillige tvang, som amterne jo har mulighed for at bruge, ikke bliver benyttet. Når nu den gravide misbruger henvender sig og siger, at hun ved, at det er for svært for hende at holde op alene, hvorfor benytter amterne sig så ikke af muligheden for at lade hende skrive under på, at hun gerne vil hjælpes?

Jeg tror, at de fleste, der har forsøgt at holde op med at ryge eller blot har prøvet at være på slankekur, ved, hvor svært det er, og så er spørgsmålet, hvor mange gange vi skal fordoble det, når vi taler om et stofmisbrug. Så kan vi forestille os, hvor svært det må være at holde op uden den nødvendige opbakning fra en, der siger nej, nu er det slut, du må ikke mere.

Kl. 15.30

Der er for os mange spørgsmål, der står åbne, og vi vil derfor ikke afvise tanken om støtte/kontaktpersoner, men vi vil meget gerne have lov til at afvente de første resultater af forsøgene med kontaktpersoner på stof- og alkoholområdet, for på den måde kan vi forhåbentlig få en bedre idé om, om det nu også er den rigtige vej at gå at hjælpe gravide og deres børn på denne måde.

Derfor kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte forslaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):
Fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

For Det Radikale Venstre ligger forslaget, som vi behandler i dag, i logisk forlængelse af Det Radikale Venstres forslag om udvidet fødselsforberedelse til misbrugere. Der er meget gode erfaringer med at tilrettelægge en udvidet fødselsforberedelse, og der er givetvis behov for, at en gravid misbruger oplever at få menneskelig støtte over for de hvidkittede, fordi der jo desværre ofte opleves et modsætningsforhold til de mennesker, der identificerer systemet.

Der er allerede under behandlingen i dag sagt mange både indlevede og gode ord om den situation, som en misbruger er i, og den situation, som hendes foster er i. Det Radikale Venstre vil støtte forslaget, sådan som det er fremlagt her. Vi kan ikke føje mere til de indlevede ord og håber, at vi kan etablere et sammenhængende forsøgsprogram i forbindelse med satspuljeforhandlingerne.

Hvis socialministeren tog dette forslag og vores forslag om udvidet fødselsforberedelse og lavede et grundlag for en fælles forhandling, så tror jeg faktisk, vi kunne komme ganske langt med hensyn til at gøre en udvidet indsats både for misbrugere og i særdeleshed for deres børn for at sikre, at de bliver født i en helt anden situation, end den vi ser og hører rapporteret en gang imellem.

Vi tror også, det ville være overordentlig positivt, fordi det ville give mulighed for at afvise den forestilling om tvangens nødvendighed i forhold til at holde en positiv og motiverende kontakt for misbrugerne. Det er ikke, fordi der er noget som helst godt at sige om det her område, men der er dog det entydige at sige om det, at så vidt erfaringerne rækker, så fører tvangen til, at de misbrugende trækker sig væk fra systemet, frem for at de holder kontakten med det til fordel for deres fostres overlevelses- og levechancer.

Med de bemærkninger støtter vi forslaget, og vi håber meget, at ministeren også i kraft af de positive ord, som lød fra Det Konservative Folkeparti, vil tage initiativ til at lave et grundlag for et sammenhængende forsøgsprogram for gravide misbrugere.